



Sola scriptura

Uzmanības centrs:

- The Global Leadership Summit (4.lpp.)
- Par patvērumu meklētājiem – no pieredzes skatu punkta... (9.lpp.)
- VD – kā Israēls no vienas ģimenes kļuvis par tautu un pazudušās ebreju ciltis (11.lpp.)

Šajā numurā:

Par motivācijas noietni	3
Priecīgi cerībā	3
Mūžība...	6
Sv. apustuļa Andreja diena	8
Reformācijas diena – 2016	10
Studentu intervijas un radošā sleja	13

Ar to mums praviešu vārds kļūst jo stiprs, un jūs darāt labi, to vērā ņemdami kā sveci, kas spīd tumšā vietā, līdz kamēr uzausīs diena un rīta zvaigzne uzlēks jūsu sirdīs. /2. Pēt. 1:19/

Reformācijas vardarbība

“Patiesi es jums saku: starp dzimušajiem no sievietēm neviens nav cēlies lielāks par Jāni Kristītāju; bet mazākais Debesu valstībā ir lielāks par viņu. No Jāņa Kristītāja dienām līdz pat šim laikam Debesu valstība tiek pakļauta vardarbībai un varmākas cenšas to sagrābt.”

(Mt. 11:11–12)

Kungs Jēzus izsaka izcilu uzslavu Jānim Kristītājam. Viņš kalpoja tik sekmīgi, ka salauza ledu un sagatavoja cilvēkus Dieva valstībai. Un tā “kopš Jāņa Kristītāja dienām līdz pat šim laikam Debesu valstība tiek pakļauta vardarbībai un varmākas cenšas to sagrābt”. Tos iekustināja Jāņa kalpošana un tie kļuva par viņa mācekļiem. Gluži kā armija ieņem pilsētu vai kā migrantu pulki soļo pāri robežām, tā varmākas ar spēku ieņem Debesu valstību.

Tas ir pilnīgi neticams pulks: uz vietu Debesu valstībā tiecas tādi, kam nav ne nopelni, ne tiesību. Tādēļ viņi izskatās kā varmākas, kas laužas ar varu. Kad valstības bērni vilcinās un paliek laukā, tad iekšā nāk no austrumiem un rietumiem un valstībā cieš no vardarbības. Muitnieki, netikles, pagāni un spītāļi tiecēja Jānim, kuru rakstu mācītāji un farizeji atmeta, tādēļ iegāja valstībā pirms viņiem. Taču steigties iekšā Debesu valstībā pa priekšu labākajiem un nopelniem bagātajiem nav labas uzvedības pārkaupums. Tā ir evaņģēlija dāvana, kas ved pie svētuma daudzus, par kuriem tas likās neticami.

Tas ir arī neatvairāms pulks. Viņu vardarbība liecina par alku nopietnību, par spēku, enerģiju un lielām pūlēm. Viņi grib nokļūt Apsolītajā zemē un rīkojas, lai to sasniegtu. Gluži kā video materiālos

par patvēruma meklētājiem – tie šķērso jūru un ciešās rindās virzās uz priekšu, izlaužas cauri dzeloņstieplēm un sargiem un metas upē, ja vajag, lai tikai tiktu tālāk uz apsolīto zemi Vāciju. Lūk, kāda dedzība un kvēle ir vajadzīga katram, kurš savā ticībā grib atrast debesis. Kas grib ieiet Debesu valstībā, tam jātiecas uz to tā, lai Valstība cieš no svētas vardarbības. Mums jāskrien, jācīnās, jāagonizē, lai iegūtu tik lielu balvu un lai pārvarētu tik lielu pretestību gan no ārienes, gan sevī pašā. Varmākas sagrābj valstību ar spēku. Tie, kam rūp pestīšana un kuras uz to nes stipras alkas, tie to sagrābj, lai tas maksātu ko maksādams. Kā daždien Jēkabs: “Es tevi neatlaižu, iekams Tu mani nesvētī!” Debesu valstībai nav nolūka lutināt ar vieglumu nevērīgos, bet gan būt par atdusas vietu tiem, kas pūlējušies. Kaut Dievs redzētu arvien lielāku svēto varmāku pūli – luterāņus – skrienam svētajā sacīkstē uz debesīm, kaut vai tā, kā muhamedāņi skrien uz Eiropu.

Tomēr Reformācijas svētkos, kad uzmanība sakopota uz evaņģēlija patiesību par attaisnošanu, kas iegūstama nevis ar bauslības darbiem, bet ticībā, mēs varētu pārvaicāt – cīnīties? Strādāt? Skriet? Sagrābt? Uz kuriem skriet? Ko sagrābt?

Atcerēsimies, ka šeit publicēto uzslavu saņēma Jānis Kristītājs, viņa kalpošana, kuras mērķis un piepildījums bija norādīt uz Jēzu. Jāņa svinīgi kodolīgo pasludinājumu “Lūk, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus”, apustulis Pāvils attīsta plašāk: “Visu, kas toreiz man bija ieguvums, es Kristus dēļ vērtēju kā zaudējumu.

**M. Luters**

(10.11.1483.
– 18.02.1546.)

***“Ecclesia semper
Reformanda est –
baznīca ir
pastāvīgi
reformējama.”***

**F. Melanhtons**

(16.02.1497.
– 19.04.1560.)

pasludinājumu “Lūk, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus”, apustulis Pāvils attīsta plašāk: “Visu, kas toreiz man bija ieguvums, es Kristus dēļ vērtēju kā zaudējumu. Jā, patiesi, es visu iepriekšējo vērtēju kā zaudējumu tā pārākuma dēļ, ko dod Kunga Jēzus Kristus iepazīšana – Viņa dēļ viss pārējais man ir zudis, un es to uzskatu par mēsliem. Lai tik es iemantoju Kristu, un lai es tieku atrasts Kristū nevis ar savu taisnību pēc bauslības, bet ar to, kas nāk caur ticību Kristum, ar to taisnību, kas ir no Dieva un ir iegūta ticībā.” (Fil. 3:7-9)

Lai atraisītos no varmāku vārda sliktās pieskaņas, palūkosimies uz Mateja lietoto grieķu vārdu biastēs. Tas nozīmē arī “stiprais”, tāds, kurš lieto spēku. Mēs varam mācīties no Jāņa Kristītāja un citiem martiriem to, ka atbilde uz pret viņiem vērsto spēku ir lietot ticību ar spēku. Tādos apstākļos ticībai jāizpaužas vardarbīgi stūrgalvīgā apliecinājumā. Biastēs (varmākas) sagrābj to ar spēku. Kristieši, kuru ticība ir dzimusi no Dieva vārda, neatkāpsies no savas apliecības draudu priekšā. Jo kristīgā vardarbība nav tāda kā pasaules vardarbība, bet gan sirds un prāta spēks. Tādas sirds un prāta spēks, kuri atrodas Dieva vārda gūstā. “Mana sirdsapziņa ir Dieva vārda gūstā,” paziņoja svētais Mārtiņš Luters imperatora tiesas priekšā. Tādā pašā sirdsapziņas gūstā ne mazāk svētais Filips Melanhtons sarakstīja Augsburgas ticības apliecību, kas kļuva par mūsu evaņģēliskās ticības kodolu un dārgumu.

Šāda vardarbība nenāk no drosmes vai gribasspēka, bet no Dieva vārda. Mūsu baznīcas ticības skolotājiem – Luteram un Melanhtonam – mēs esam pateicīgi par šī vārda patiesu skaidrojumu, kurš mierina bailu tirdīto sirdsapziņu un noņem jebkādu jaunas bauslības lāsta jūgu. Ir labi nodot sirdi un prātu tāda vārda gūstā, kurš atraisa, mierina un dziedē. Taču tā mierinājums un brīvība nav dota laiskumam un bezrūpībai.

Ecclesia semper Reformanda est – baznīca ir pastāvīgi reformējama. Šo lozungu piedēvē reformācijai vai pat reformatoziem, lai gan patiesībā tā

cēlusies no 20. gadsimta reformātu teologa Kārļa Bārta. Vai mums ir kaut kas, ko reformēt? Reformācijas galvenais teologs, apustulis Pāvils sauc: “Skatieties uz mani! Nemiet priekšzīmi no manis!” Kādu priekšzīmi? “Nav tā, ka es to jau būtu ieguvis vai būtu darīts pilnīgs, bet es dzenos pēc tā, lai iegūtu, jo ar to Kristus Jēzus ir mani ieguvis.” Es dzenos uz mērķi, kuru vēl neesmu ieguvis... Visticamāk, apustulis ar to nedomā, ka viņam vēl jāasniedz evaņģēliskās ticības pareizie formulējumi, jo viņš pats ir to galvenais autors. Viņš dzenas iegūt balvu, uz kuru Dievs aicina augšup Kristus.

Viņam mērķis, uz kuru steigties, skriet, dzīties, mērķis, kuru satvert ar spēku un sagrābt ar svētu vardarbību, ir Kristus. Debesu valstība tiek pakļauta vardarbībai. Varmāka cenšas to sagrābt. Pats būdams galvenais evaņģēliskās ticības teologs, Pāvils skrien un ilgojas, kaut spētu satvert Kristu tā, kā Kristus ir satvēris viņu.

No apustuļa Pāvila, Mārtiņa Luteru un Filipa Melanhtona mēs esam saņēmuši atjaunotu un šķīstītu evaņģēlija mācību, kuru nevajag reformēt, bet tajā dzīvot un sniegt to līdzilvēkiem svaigi un aktuāli. Tomēr arī mums ir, ko reformēt. Mūsu kūtrumu, mūsu remdenību, mūsu padošanos miesas kārībai, acu kārībai un dzīves lepnībai, mūsu kavēšanos izplatīt Labo Vēsti un vilcināšanos lauzties Debesu valstībā. Semper reformanda... Darīti brīvi žēlastībā un attaisnoti ticībā, uzturēsim sevī dzīvu svētdarīšanas dāvanu, steidzoties pie Kristus Viņa vārda lasīšanā un atgremošanā, apskaujot Viņa kājas sirsnīgā grēksūdzē un atdzimstot absolūcijas sakramentā, runājot ar Viņu lūgšanās, sagrābjot Viņu Svētajā Vakarēdienā, lai redzētu Viņu arvien skaidrāk, iemīlētu arvien pilnīgāk un sekotu arvien tuvāk. Gan lai ar spēku lauztos debesu valstībā, gan lai liecinot un kalpojot vestu līdz lielu pūli to, kuri nav pelnījuši valstību, bet drīkst ieiet tajā Kristus varā. Lai tāda ir mūsu dienišķā reformācija!

+ Jānis Vanags,
LELB arhibīskaps,
LA rektors

Par motivācijas nometni

Motivācijas nometnes mērķis ir dot iespēju studentiem saņemt garīgu stiprinājumu studijām Lutera Akadēmijā. **Šogad nometne notiks 24. – 26. novembrī, Sv. Gregora skolā, Saldū.** Nometne notiek LA mācību procesa ietvaros, tāpēc tajā piedalās visi LA studenti, vadība un docētāji.

Nometnes dienu programmā ir:

- mācību lekcijas,
- praktiskas nodarbības,
- sarunas un diskusijas,
- pārdomu un personīgu lūgšanu laiks, garīgi vingrinājumi,
- dienas lūgšanas un dievkalpojumi,
- sadraudzība un mielasts.

Ierašanās Sv. Gregora skolā notiks ceturtdien, 24. novembrī, no plkst.: 16:00, lekciju sākums – plkst.: 18:00. Noslēgums – sestdien, 26. novembrī, plkst.: 15:00.

Detalizētu dienu plānu nometnes dalībnieki saņems e-pastā līdz 20. novembrim.

Dalība nometnē ir bez maksas, par naktsmītnēm un ēdināšanas izdevumiem maksā Lutera Akadēmija. Transporta izdevumi jāsedz pašiem.

Būsim pateicīgi par katra studenta ziedojumu, sākot no 10 EUR.

Lūgums visiem studentiem noteikti darīt zināmu par savu dalību nometnē, rakstot uz Akadēmijas e-pastu academy@latnet.lv līdz 17. novembrim.

Par nokļūšanu Saldū katrs rūpējas pats, sazinoties ar studiju biedriem un sadarbojoties kopīga transporta nodrošināšanai.

Helēna Andersone,
LA valdes priekšsēdētāja



Notikumi un pārdomas novembrī . . .

“Priecīgi cerībā, pacietīgi bēdās, neatlaidīgi savās lūgšanās!” (Rom. 12:12)

Novembra mēnesis mūsu tautas un valsts dzīvē ir īpašs. 11. novembris un 18. novembris – datum, kas saistās ar vārdu – brīvība. Cilvēka, tautas, valsts. Šie abi datum, notikumi, nes sevī to sajūtu, ko šodien cilvēki dažādu iemeslu dēļ ir aizmirsuši.

Vecajā Derībā, kad Dieva izredzētā tauta ir atnākusi līdz savai Dieva apsolītai zemei, viņš tautai saka: „Noauj sandales no savām kājām, jo vieta, kur tu stāvi, ir svēta!” (Joz 5;15)

Šodien mums trūkst svētuma sajūtas. Tieši tā ikdienišķā, ne parādiski pompozā svētuma. Bet tieši tajā Dievs ir ieslēdzis mūsu panākumu, un nākotnes

formulu. Mūsu būt vai nebūt. Svētie Raksti vienmēr mūs māca lieki nesapņot, bet dzīvot reāli un praktiski. Dzīvot šodienā. Jo tas ir tas laiks, kas mums ir dots no Dieva. Tikai šis Pāvila dotās trīs lietas – priecīgi cerībā, pacietīgi bēdās, neatlaidīgi savās lūgšanās – dod dzīvei patieso jēgu.

98 gadi mūsu valstij. Tie ir bijuši dažādi gadi, skatoties pagātnē, šodien sevišķi svarīgi būtu ieskatīties mūsu valsts pirmsākumos, tapšanā. Ja ielūkojamies vētrīgi, redzēsim, ka tā tapa, būtībā, no nekā, Latvija gluži kā fēnikss iznira no pasaules kara gruvešiem un pelniem. Kas mūsu Lāčplēšiem par to bija? Kas bija Nāves salā

dzīvību zaudējušiem? Kas bija tiem, kas veidoja mūsu valsti? Viņi neteica: “Kas man par to būs?”, viņi negaidīja slavu, ordeņus, bagātību, viņi nemuka no grūtībām uz ārzemēm. Viņus vadīja – doma, ideja, ticība, cerība, mīlestība. Tik pazīstami, diemžēl šodien tik nodrāzti vārdi. Un mūsu uzdevums ir šos vārdus iemācīties lasīt ar to īsto Dieva doto saturu. Tikai tad mēs spēsim mainīties.

Ar ko sākt? Vispirms jau ar sevi – ar sevis reformāciju.

Sev manas valsts Latvijas dzimšanas dienā es novēlu pildīt ne tikai šīs trīs apustuļa Pāvila teiktās lietas, bet arī domāt labas

“Svētie Raksti vienmēr mūs māca lieki nesapņot, bet dzīvot reāli un praktiski. Dzīvot šodienā.”

domas par Latviju, teikt labus vārdus par Latviju, darīt labus darbus Latvijai.

Lai man un mums visiem Dieva spēkā tas izdodas

Aivars Gusevs,
Mg.paed.,
Slokas un Salas sv. Jāņa draudžu mācītājs



THE GLOBAL LEADERSHIP SUMMIT
August 11-12, 2016 | willowcreek.com/summit

***“Draudžu vadītāji
kļūst mērķtiecīgāki
savā kalpošanā,
mācītāji iegūst jaunu
motivāciju
sludināšanai, nolemjot
nepadoties un turpināt
savu kalpošanu jaunā
kvalitātē.”***

... ir konference, kas piedāvā iespēju mācīties no izcilākajiem vadītājiem pasaulē. 2016. gada 11. un 12. novembrī Rīgā notiks jau sestā Global Leadership Summit (GLS) videokonference Latvijā. Aicinām Jūs pievienoties tiem 305 000 vadītāju, kas visā pasaulē pulcēsies uz GLS arī šogad.

Konference izaicina, iedvesmo un piedāvā jaunu redzējumu, aicinot katru tās dalībnieku uzņemties vadību un atbildību savas profesionālās darbības jomā. GLS ir pierādījis sevi kā vērtīgs instruments, kas palīdz vadītājiem sasniegt nospraustos mērķus. Īpaši svarīgi šos mērķus redzēt baznīcā un tiekties pretī to īstenošanai – sniegt cilvēkiem Evaņģēliju un prast saturēt draudzi tās veselumā šajā, ļoti izaicinošā, laikmetā.

Katru gadu no jauna tās dalībnieki apliecina, cik nozīmīgs viņu dzīvēs ir bijis konferencē dzirdētais. Draudžu vadītāji kļūst mērķtiecīgāki savā kalpošanā, mācītāji iegūst jaunu motivāciju sludināšanai, nolemjot nepadoties un turpināt savu kalpošanu jaunā kvalitātē. Uzņēmumu un organizāciju vadītāji arvien vairāk apzinās savu atbildību gan Dieva, gan apkārtējās sabiedrības priekšā.

Šogad pirmo reizi vairāki Latvijas uzņēmēji ir uzdāvinājuši iespēju apmeklēt GLS vadītāju konferenci 200 Latvijas vidusskolēniem un studentiem, kas būs nākamie uzņēmumu un organizāciju vadītāji, piedalīties Globālās vadības konferencē (The Global Leadership Summit, GLS), kas notiks Rīgā no 11. līdz 12. novembrim.

Lutera Akadēmijas 20 studentiem tiek dota iespēja bez maksas apmeklēt GLS vadītāju konferenci, kuri konferences dienās varēs mācīties no izcilākajiem biznesa kompāniju un NVO sektora vadītājiem video formātā un klātienē no labākajiem Latvijas vadītājiem, kas balsta savu pieredzi un ieteikumus uz kristīgām pamatvērtībām.

Konference atgādina, ka visam mūsu dzīvē ir lielāks redzējums, kas ir daudz, daudz svarīgāks. Mēs nekalpojam karjeras, bonusu, peļņas vai apgrozījuma dēļ, bet gan Tā Kunga Vārdam.

GLS ir pasākums, kas sniedz fantastisku iedvesmu un iespēju dzirdēt jaudīgus pasaules mēroga runātājus. Gan praktiskus, gan arī akadēmiskus spēkus. Konference sniedz kvalitatīvu ieskatu katras personības izaugsmes iespējās.

Konferencē piedalīsies:

BILS HAIBELSS

Vilovkrīkas draudzes dibinātājs un mācītājs

Bils Haibelss ir Vilovkrīkas draudzes vecākais mācītājs. Draudzē, kas 2015. gadā svinēja savu 40. gadadienu, ir vairāk nekā 25 000 locekļu. Haibelss ir GLS konferenču iniciators. Konferenču mērķis ir attīstīt un mentorēt vadītājus visā pasaulē, un pašlaik tās uzrunā vadītājus 125 pasaules valstīs. Haibelss ir arī vairāk nekā 20 bestselleru autors. Viņa jaunākā video apmācības programma "Kā vest cilvēkus no 'šeienes' uz 'turieni': 5 nozīmīgas iemaņas" nāks klajā 2016. gada augustā.



MELINDA GEITSA

Bila un Melindas Geitsu fonda līdzvadītāja

Melinda Geitsa izstrādā un apstiprina fonda stratēģijas, pārskata rezultātus un nosaka tā vispārējo virzību. Darbs fondā ir mudinājis Melindu pievērsties sieviešu un meiteņu atbalstīšanai, palīdzot viņām ieviest veselību un labklājību veicinošas pārmaiņas savās ģimenēs, pilsētās un apkārtējā sabiedrībā. 1987. gadā Melinda Geitsa pievienojās uzņēmumam *Microsoft Corporation*, kur palīdzēja radīt vairākus multimediju produktus. 1996. gadā, atstājot darbu *Microsoft*, viņa pievērsās filantropijai un ģimenei.



***“Lutera Akadēmijas 20
studentiem tiek dota
iespēja bez maksas
apmeklēt GLS vadītāju
konferenci”***

**ALANS MULALĪ**

Ford Motor Company prezidents (2006-2014)

Pateicoties Alana Mulalī vadībai, *Ford* ir kļuvis par vienu no vadošajiem autoražošanas uzņēmumiem pasaulē un Nr. 1 automašīnu zīmolu ASV. Uzņēmums ir atguvis ienesīgumu un ir mainīts tā darbības veids. Iepriekš Mulalī bijis uzņēmuma *Boeing* viceprezidents. Mulalī ir bijis izdevuma *Fortune* "Pasaules izcilāko vadītāju" saraksta 3. vietā un žurnāla *TIME* "Pasaules ietekmīgāko cilvēku" sarakstā.

BĪSKAPS T. D. DŽEIKSS

Humanitārās organizācijas un draudzes *The Potter's House* dibinātājs un mācītājs

Bīskaps T. D. Džeikss ir iztēles bagāts, provokatīvs domātājs un uzņēmējs, kurš vada *The Potter's House* – globālu humanitāru organizāciju un draudzi ar 30 000 locekļu. Žurnāls *TIME* viņu nodēvējis par "Amerikas labāko sludinātāju". Džeiksa vadībā tapušas filmas, televīzijas un radio programmas, un viņš ir vairāku grāmatu autors. Jaunākā no tām, "Destiny: Step Into Your Purpose", iekļauta *New York Times* bestselleru sarakstā. Nesen kļājā nākusi arī viņa filma "Miracles From Heaven" ar aktrisi Dženiferu Gārneru galvenajā lomā.....



"Dalības maksā, kuru Jums sedz Latvijas uzņēmēji, iekļauti izdales materiāli, četras kafijas pauzes un siltas pusdienas abās konferences dienās."

.... un citi lektori.

Jūsu ieguvumi piedaloties GLS Latvija vadītāju konferencē:

- Uzzināt aktuālās tendences vadības jomā un dzirdēt atpazīstamu līderu viedokļus biznesā, politikā un NVO sektorā.
- Dzirdēt personisku pieredzi no cilvēkiem, kuri ir sasnieguši karjeras virsotni, uzzinot viņu ceļu līdz tai, panākumu cenu, kas jāmaksā arī joprojām – esot virsotnē.
- Unikāla iespēja mācīties no runātājiem un mācītājiem, kam, kā liecina viņu ikdienas darbs un sasniegumi, ir spēcīga ietekme ārpus viņu darba vietas robežām.

Reģistrēšanās cenrādis:

- Individuāli – 38 EUR;
- Grupai, kurā ir 5 vai vairāk dalībnieku – 34 EUR (vienai personai)
- Studentiem – 26 EUR

Dalības maksā, kuru Jums sedz Latvijas uzņēmēji, iekļauti izdales materiāli, četras kafijas pauzes un siltas pusdienas abās konferences dienās.

Aicinām izmantot iespēju, lai arī Jūs šī konference izaicinātu, iedvesmotu un dotu jaunu redzējumu, aicinot uzņemties vadību un atbildību savas profesionālās darbības jomā!

Noderīgas video saites:

<https://www.youtube.com/watch?v=mJGwsAEZQzo> - The Global Leadership Summit 2016
<https://www.youtube.com/watch?v=J2uHKj-LKm4> - The Global Leadership Summit 2015 Highlight
<https://www.youtube.com/watch?v=w6syfIdRGyk> - Willow Creek Association - Who We Are
<https://www.youtube.com/watch?v=pRh7-lfX4yM> - Taste of the Summit 2015 - Full Session

Izmantotā literatūra:

<http://www.glslatvija.lv/> - Global Leadership Summit – 2016

Sagatavoja: Andrejs Irbe,
 Teoloģijas programmas,
 1. kursa students

"Unikāla iespēja mācīties no runātājiem un mācītājiem, kam, kā liecina viņu ikdienas darbs un sasniegumi, ir spēcīga ietekme ārpus viņu darba vietas robežām."

Mūžība...

... domājot par to, prātā nāk kristīgās dziedātājas Ligitas Kursišas Patašas dziesmas "Mana cerība" vārdi:

Es dzīvoju ilgās pēc mūžīgās dzīves,
Šīs zemes smagums, viss sirdī man zūd.
Man Dievs, pirmo reiz mana dvēsele lidos,
Uz vienīgo Tēviju aizlidot spēs...

Tik dažādas sajūtas pārņem cilvēka sirdi, kad domājam par Mūžību. Līdzīgi, kā eksāmena testā, ir dotas vairākas, dažādas atbildes, bet kura ir pareizā? Mūžības tēma daudz ir apcerēta gan no Bībeles rakstu vietām, gan no filozofijas un psiholoģijas skatu punkta, kā arī mūsu katra personīga uzskata par to. Un tomēr, dzirdot vārdu "mūžība", mūs pārņem tāds kā biklums un neziņa, varbūt, ka labāk par to nedomāt, mēģinot it kā attālināt no sevis to, kam patiesībā, dienu no dienas neizbēgami ejam pretī. Pavisam nesen, sociālajos tīklos izlasīju kāda sabiedrībā pazīstama cilvēka dzīves stāstu, kas novedis šo cilvēku līdz izmisuma un izbaļu atziņai, viņš teica: "Es zinu, ka pēc šīs dzīves mani sagaida neizbēgama elle". Kāds kategorisks paša cilvēka spriedums, un vai patiešām tas ir viss? Interesanti, ja cilvēkiem lūgtu izpildīt testu par Mūžības tēmu, kādu atbildi katrs izvēlētos:

- a) Es par to nedomāju, dzīve ir jābauda.
- b) Nezinu, ko teikt.
- c) Reiz mēs visi mirsim, tā dabā iekārtos.
- d) Mūžība ir tā, kurā viss ir beidzies.
- e) Beigu nav ir tikai jauns sākums.

No dotajām atbildēm savulaik arī es izvēlējos no a) līdz d), kā "pareizas", kādā no savas dzīves laika posmiem, līdz 2011. gada 20. novembra Mūžības svētdienai. Šī svētdiena, pirms pieciem gadiem gan man, gan manai ģimenei, sievai Ivetai un dēlam Helvijam, sniedza atbildes variantu e): Beigu nav ir tikai jauns sākums!

Diena, kad tikām kristīti un iesvētīti Gulbenes evaņģēliski luteriskajā draudzē, nav aprakstāma un salīdzināma ar citām. Kristību dienā arī mūsu dzīves šķietamo mūžības tumsu pārklāja spoža gaisma, kā Jesajas grāmatā teikts:

Tauta, kas staigā tumsībā, ieraudzīs spožu gaismu. Pār tiem, kas dzīvo nāves ēnas zemē, atmirdzēs gaisma. (Jes 9:1). Vai nav brīnišķīgs pravietojums? Pāri visam, atziņa, ka tik daudz gaismas uz katra ceļa, un vairs ne no kā, nav jābaidās.

Jā, protams, lai nonāktu līdz jaunam sākumam, kādas nodzīvotās dzīves posms beidzas un paliek pagātnē, bet paldies Dievam, par Viņa žēlastību caur Kungu Kristu, ka katra diena mums tiek dota, kā jauns sākums, jo pagātne mums vairs nevar palīdzēt, kas ir bijis tas, pagājis. Man īpaši tuvi ir vārdi no Raudu dziesmu grāmatas kuros teikts, ka: **"Tā ir Tā Kunga žēlastība, ka mēs vēl neesam pagalam. Viņa žēlsirdībai vēl nav pienācis gals. Tās ir ik rītu jaunas, un liela ir Tava uzticība. Tas Kungs ir mana daļa, saka mana dvēsele, tādēļ es cerēšu uz Viņu. Labvēlīgs ir Tas Kungs tam, kas uz Viņu cer, dvēselei, kas Viņu meklē. Ir labi klusā garā gaidīt uz Tā Kunga palīdzību"**. (Rdz 3: 22-26).



Bet, pāri visam, aktuāls tomēr paliek jautājums, kas ir Mūžība? Mūžība man un maniem līdzcivēkiem, sabiedrība kurā dzīvojam. Lai cik dzīves priecīgi un veiksmīgi mēs būtu, zinu, ka nav neviena cilvēka, kas nebūtu iedomājies par to, kas būs ar mani, pēc šīs dzīves, vai ir kaut kas vairāk vai nav nekā? Daudziem Mūžības svētdiena saistās arī ar visu mirušo piemiņas dienu, kad klusumā atceramies un pieminām mūžībā sauktos tuvos un mīļos cilvēkus, par kuriem vien varam teikt, reiz bija. Bet, ko teikt vai atbildēt kādai izmisušai cilvēka dvēselei pirms tiek pārkāpts mūžības sliekšnis? Mēs taču zinām, ka katru dienu kāds cilvēks tiek saukts mūžībā, šī realitāte ir mūsu acu priekšā un nav svarīgi, cik tieši vai netieši tas mūs skar, bet šī realitāte pastāv.



Jānis Zvirgzdiņš,
Lutera Akadēmijas,
Teoloģijas programmas,
3. kursa students

"Tauta, kas staigā tumsībā, ieraudzīs spožu gaismu. Pār tiem, kas dzīvo nāves ēnas zemē, atmirdzēs gaisma. (Jes 9:1)"



Šajā sakarībā man prātā nāk kāds mazs zēns no Toda Bērpo un Linnas Vinsetas grāmatas "Debesis ir!". Neiztīrāšu grāmatas saturu sīkāk, bet mani personīgi uzrunāja stāsts par to, ka bērna tēvs, kas ir mācītājs, reiz dodoties izvadīt pēdējā gaitā kādu cilvēku, paņēma līdz arī mazo zēnu. Sākoties izvadīšanas dievkalpojumam, pēc kāda laika, mazais zēns satraukts iesaucas: Tēti, vai šim cilvēkam bija Jēzus? Izvadīšanas laikā iestājas klusums, visi izbrīnīti skatās uz mazo zēnu un zēns, nepārprotami atkārtoti jautājumus: Tēti, vai šim cilvēkam bija Jēzus?

"Nāciet šurp pie manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt". (Mt 11:28)



Cik vienkāršs un nepārprotams jautājums! Mēs katru dienu varam uzdot šo jautājumu, par katru cilvēku ko satiekam savas dzīves ceļā bet žēl, ja vairs tikai mūžības ceļā pavadot. Vai šim cilvēkam ir Jēzus? Jēzus, šis prātam un sirdij, nekad līdz galam neaptveramais Vārds, pāri visiem vārdiem, vislielākā dāvana no Dieva, Mūsu Tēva. Kurš saka: "Nāciet šurp pie manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt". (Mt 11:28)

"Jēzu, piemini mani, kad Tu nāksi savā valstībā!" (Lk. 23:42)

M. Luters savā darbā "Pārrunas, sagatavojot aiziešanai no dzīves", ir teicis: **"Žēlastības jēga ir vienīgi tikai Kristus pie krusta. Kā tas jāsaprot? Tā ir žēlastība un žēlsirdība, ka Kristus pie krusta tavus grēkus noņem, nes tos par tevi un uzveic tos. Un tam stipri jātic un jātur to acu priekšā, un nešaubīties par to nozīmē, saskatīt sevī žēlastības jēgu un veidot to sevī.**

Tāpat Kristus ir dzīvības un žēlsirdības tēls, pretstats nāves un grēka tēlam, mūsu mierinājums".

Mūžība. Patiešām pirms tās ir svarīgi, apzināties trīs lietas: dzīve, nāve un dzīve pēc nāves. Jo katra diena, kas no Dieva tiek dāvināta ir domāta mums katram, lai nāktu ar vien tuvāk šim apsolītajam satikšanās brīdim. Neviens cilvēks nevar pateikt, kāds izskatīsies satikšanās brīdis ar Dievu, kādiem tas jau ir noticis, kādiem vēl priekšā, mazliet pacietības, un tad redzēsīm paši savām acīm.

Nevar izmainīt vai atsaukt to kas ir aizgājis, kļūdāmies mēs visi, bet mums taču ir dota cerība, vai ne? Bet paldies Dievam, ka tiek dota šī iespēja, kaut vai pēdējā savas dzīves brīdī teikt, kā Lūkas Evaņģēlijā saka viens no krustā sistajiem noziedzniekiem: "Jēzu, piemini mani, kad Tu nāksi savā valstībā!".

(Lk. 23:42)

Un tomēr...

Es dzīvoju ilgās pēc mūžīgās dzīves,
Šīs zemes smagums, viss sirdī man zūd.
Man Dievs, pirmo reiz mana dvēsele lidos,
Uz vienīgo Tēvu aizlidot spēs.

Jel, dod man Jēzu balti mirdzošus spārnus,
Pie Tevis, lai dvēsele pacelties var.
Es aizlidot vēlos uz mūžīgo krastu,
Un skatīt tur Tevi, mans dievišķais viss.

(L.Kursiša Pataša)

*Pārdomās par Mūžības svētdienu
dalījās Jānis Zvirgzdiņš,
Lutera Akadēmijas,
Teoloģijas programmas,
3. kursa students*

Sv. apustuļa Andreja diena – 30. novembris



**Svētais apustulis
Andrejs Pirmsauktais**

“Neviens nevar saukties par apustuli, par ‘sūtīto’, t.i., evaņģēlistu, mācītāju vai bīskapu, ja pats Kungs Kristus nav aicinājis šajā kalpošanā.”

Šodien svinam svētā apustuļa Andreja dienu. Leģendu, kas par šo apustuli ir uzrakstīta, mēs neaplūkosit, jo tai ir miesas un asiņu smaka. Mums pietiek, ja zinām, ka Sv. Andrejs bija cilvēks, kas aicināts augstajā apustuļa amatā. Jo par apustuļiem tiek saukti vēstneši, kurus pats Dievs ir izredzējis, lai viņi tieši, bez citu starpniecības, sludinātu Evaņģēliju un liktu pamatu, bet vēlāk ar savu miršanu un asinsizliešanu Evaņģēliju apstiprinātu. Tādi ir augstākie tituli, kurus varam piešķirt šiem cilvēkiem.

Kad pēc Jāņa Kristītāja nāves Kungs Kristus, pildīdams Sava debesu Tēva pavēli, pats nāca sludināt Dieva Valstību un vispirms pārstaigāja jūdu zemi, viņš, būdams cilvēks un, tāpat kā mēs, nevarēdams būt vienlaikus vairākās vietās, izraudzījās dažus palīgus, kurus viņš pirmos gribēja sūtīt, lai tie sludinātu Dieva valstību jūdu zemē. Un īpaši viņš izraudzījās šos divpadsmit, kuru vidū – kā evaņģēlists Matejs raksta – bija arī Andrejs. Tā bija mācekļu aicināšanas otrā reize. Bet evaņģēlists Jānis, aprakstīdams pirmo aicināšanu, piemin, ka Andrejs, Jāņa Kristītāja māceklis, izdzirdējis savu meistarlu liecinām par Kristu – ka Viņš ir Dieva Jērs un īstais Mesija –, sekojis Kungam Kristum un palicis pie Viņa visu dienu. Tad Andrejs gājis un saucis arī Pēteri, savu brāli, sacīdams: “Mēs esam atraduši Mesiju,” Jņ. 1:41. Tas bija iesākums un pirmā aicināšana, proti, – ka viņi dzirdēja Evaņģēliju no paša Kunga Kristus. Jo, lai varētu sludināt Evaņģēliju citiem, vispirms jau viņiem pašiem vajadzēja to dzirdēt un mācīties.

Apustulis nozīmē ‘sūtītais’ – tādēļ ka citi viņu ir sūtījuši. Šis vārds var šķist pazemojošs, taču vienlaikus tas ir cēls un godājams. Apustuļa vārds prasa pazemību, jo tas, kam ir šis vārds, nenāk pats, bet ir citu sūtīts. Tas ietver sevī gatavību kalpot un paklausību, tā ka nevienam neklājas ar to lielities un aplami cerēt, ka apustuļa vārds ļaus iemantot lielāku godu un cieņu.

Neviens nevar saukties par apustuli, par ‘sūtīto’, t.i., evaņģēlistu, mācītāju vai bīskapu, ja pats Kungs Kristus nav aicinājis šajā kalpošanā. Tas vairākkārtīgi tiek uzsvērts Sv. Rakstos.

Šos svētkus svinot, caur apustuļa Andreja dzīves piemēru, mēs atceramies, ka Kristus sauc mūs pie Sevis, lai mēs piedzīvotu viņa žēlastību un labvēlību; un tad, kad esam Viņa žēlastību iepazinuši, mums tajā jādalās ar citiem, kā to darīja apustulis Andrejs, un tā atklāti jāsludina. Taču to nevaram darīt, pirms neesam aicināti, lai vestu pie Kristus arī citus cilvēkus. Tīkls ir Dieva Vārds un Kristus Evaņģēlijs, kas tiek mests satrakotajā jūrā, tas ir, pasaulē, lai ķertu zivis, tas ir, cilvēku dvēseles. Bīskapi un mācītāji ir zvejnieki, kuriem tīkla vietā jālieto Dieva Vārds, svētais Kristus Evaņģēlijs, nebīstoties no jūras bangām. Lai pasaule plosās, cik grib, – viņiem jāsludina Dieva Vārds un nav jābīstas ne no kā, tāpat jādara ikvienam kalpotājam, kam uzticēta sludināšanas kalpošana. Jo tas nav krietns zvejnieks, kas neuzdrīkstas doties sabangotā jūrā, riskējot ar savu dzīvību, lai gūtu bagātu lomu. Un zvejnieks nevar nozvejot Tā Kunga zivis citādi kā vien – paļaujoties uz viņa doto tīklu, tas ir, aizmirstot pats savu labumu un algu un sekojot Kungam Jēzum.

Izmantotā literatūra:

M. Luters, “Evaņģēlija skaidrojums svētku un apustuļu atceres dienām”, 1.–12. lpp., Luterisma mantojuma fonds, Rīga, 2012

*Sagatavoja: Andrejs Irbe,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students*

Atskatoties uz oktobri . . .

Par patvēruma meklētājiem – no pieredzes skatu punkta . . .



prof. Skaidrīte Gūtmane,
Latvijas Kristīgās
Akadēmijas rektore

2016. gada 13. oktobrī Luterā Akadēmijā tika nolasīta lekcija par antropoloģisko pamatu darbā ar šodien ES tik akūto bēgļu/patvēruma meklētāju problēmu. Lekciju nolasīja Latvijas Kristīgās Akadēmijas rektore, prof. Skaidrīte Gūtmane.

Lekcijas sākuma daļā viņa paskaidroja, ka galvenās atziņas pārdomu materiālam ir ņemtas no 15 gadus ilgas sadarbības ar Izraēlas Senlietu pārvaldes speciālistiem arheoloģiskajos izrakumos, ilggadīgā sadarbībā ar Tuvo Austrumu speciālistiem Izraēlā, Tunisijā un Ēģiptē. No otras puses samērā ilgā un regulārā uzturēšanās Palestīnā, arī sadarbība ar Betlēmes Universitātes studentiem un mācībspēkiem ir devusi pieredzē balstītas atziņas.

Latvijas Kristīgās Akadēmijas rektore sniedza dziļu ieskatu konflikta problēmas bibliskajā un antropoloģiskajā jomā, akcentējot sekojošus galvenos antropoloģisko zināšanu blokus:

1. Bibliskās zināšanas par t.s. ismaēliešiem – lai gan šīs zināšanas mums var šķist tālas un vēsturiskas, Tuvo Austrumu iedzīvotāji ar tām operē ikdienā – ja Eiropa ir veidojusies Apgaismības laikmeta iespaidā tāda, kāda tā ir tagad, tad Tuvo Austrumu iedzīvotājiem apgaismības idejas nav vispār.

2. t.s. ismaēliešu (vienkāršoti – arābu) raksturojums Bībelē neatstāj šaubas ne par Dieva svētību, ne arī par konfrontāciju ar atšķirīgu izpratni par attiecībām ar Dievu (*“Viņš būs savvaļas vīrs, viņa roka būs pret katru, un ikviena roka būs pret viņu, un viņš nevienam savu brāļu starpā negriezīs ceļu”* 1.Moz. 21:12-20; 25:1-18). Līdz ar to, sekojot Svētajiem Rakstiem, cilvēki, kas dzīvo Tuvajos Austrumos un sauc sevi par arābiem (ismaēliešiem), savas kopdzīves modeļos pilnīgi atšķiras no Eiropas izpratnes par cilvēku savstarpību;

3. To var pamanīt HAMULAS jēdziena izpratnē. HAMULA ir augstākā autoritāte, un mītnes zemes likumdošana patvēruma meklētājiem vienmēr būs otršķirīga;

4. ĪPAŠUMS – “pieder” tikai tas, ko izdevies nosargāt

5. KOMUNIKĀCIJA – tieksme dominēt pār sarunbiedru un prasme tirgoties ar patiesības zināšanām,

6. BĒRNI un PAKLAUSĪBA,

7. SIEVIETE - arābi uzskata, ka no sievietes klēpja tīrības ir atkarīga bērnu iedzimtība un tikai ģimeniskas tīrības modelis ved pie Allāha svētības un HAMULAS ilglaicīgas pastāvēšanas.

VĪRIEŠA TĪRĪBA – vīrietis savu tīrību realizē caur maksimālu atbildību par savu ģimeni. Tas ir katra vīrieša galvenais uzdevums – vīrietis ir atbildīgs par savas ģimenes, sabiedrības un savu personīgo garīgo stāju, viņš ir atbildīgs par savas civilizācijas izdzīvošanu. Ja vīrietim ir vairākas sievas, tas nenozīmē, ka viņā ir netīrs – tās nav mīļākās, tās ir viņa sievas – par katru no viņām vīrietis ir atbildīgs vienādā mērā.

8. DARBS - arābiem nav tieksme pēc darba. Iekarojot milzīgas teritorijas, arābi ir vairāku gadsimtu gaitā izmantojuši citu tautu iekopto un saražoto, bet paši nav radījuši neko.

9. DZIMTENE - Arābi ir tuksneša ceļotāji un klintis un smiltis iemīlēt nevar, un tajās neko iekopt nevar.

Lekcija bija bagāta ar atziņām, kas var noderēt, gan cenšoties labāk izprast Vecās derības lappuses, gan ikdienas komunikācijā ar Eiropas kristīgajai civilizācijai tālajiem ļaudīm, kuru skaits Eiropā pēdējos gados būtiski pieaudzis.

prof. Skaidrīte Gūtmane,
Latvijas Kristīgās Akadēmijas rektore

*“Viņš būs savvaļas
vīrs, viņa roka būs
pret katru, un ikviena
roka būs pret viņu, un
viņš nevienam savu
brāļu starpā negriezīs
ceļu”
(1.Moz. 21:12-20;
25:1-18)*

Reformācijas diena – 2016

Ar svētku sajūtu aizvadīta Reformācijas diena – Ticības atjaunošanas svētki Lutera Akadēmijā.

Aizkustinoši bija klausīties Jēkabpils pilsētas bibliotēkas vadītājas Renātes Lenšas emocionālajā stāstījumā par dedzīgo Dieva Vārda sludinātāju Goda prāvestu Mārtiņu Kārtiņu, kuram veltīta Lutera Akadēmijā apskatāmā izstāde.

Mārtiņš Kārtiņš (29.04.1866., Seces pagasts – 10.07.1968., Jaunjelgava) garīgo kalpošanu sācis Jēkabpilī un Krustpilī. Vēlāk devies uz Kurzemi, Dieva vārdus nesot Sakā, Engurē, Mērsragā, Zlēkās. Pēdējos 20 mūža gadus darbojies dzimtajā pusē, kalpojot Jaunjelgavā un Secē.

Viņš bija cilvēks, kurš ap sevi pulcēja ļaudis no dažādām konfesijām, un pievērsās tiem, kam klājās visgrūtāk – atstumtajiem, grūtsirdīgajiem, vientuļajiem, cietumniekiem un daudziem citiem, lai sniegtu atbalstu ar Vārdu, padomu vai palīdzīgu roku ikdienas darbu veikšanai.

Jaunjelgavā 1957. gadā, padomju represiju pret baznīcu laikā, uzcēlis jaunu dievnamu, kas nes cēlāja vārdu – Mārtiņa Baltā baznīca. Šeit viņš svinējis arī savu simtgadi, iegūdamas Goda prāvesta titulu. Pēc diviem gadiem, 102 gadu vecumā devies Mūžībā uz Tēva mājām.

Pēc pasniedzēju Lailas Čakares un Voldemāra Lauciņa priekšlasījumiem klātesošie apliecināja, cik aizraujoša var būt teoloģija un Baznīcas vēsure!

Piedzīvojām arī ļoti aizkustinošus momentus. Brīdī, kad Dr. Voldemārs Lauciņš iesāka savu stāstījumu par to, kas ir un kas nav reformācija, Dr. Guntis Kalme piegāja pie kolēģa un kādu īsu brīdi kaut ko viņam klusi stāstīja. Zāle, ieintrīgēta, pētīja abu doktoru kluso diskusiju, ik pa laikam iesmejoties, domādama par iespējamo doktoru atšķirīgo viedokļu nesakrītību iepriekš izvirzītajā jautājumā. Liels bija pārsteigums, kad Dr. Kalme, pagriezies pret zāli, atklāja šīs klusās diskusijas patieso saturu – proti, šodien sekretārei Velgai bija pēdējā darba diena Akadēmijā, tāpēc viņš aicināja zālē sēdošos piedalīties viņas sveikšanā. Pēc dažām sagatavošanās minūtēm, kad sekretāre Velga ienāca zālē, studenti un pasniedzēji pateicās viņai par viņas 17 kalpošanas gadiem, veltītus Akadēmijas darba veicināšanai, sniedzot septiņpadsmit saulrieta krāsas rozes ziedus un citas dāvanas. Sveikšanas izskaņā, ar stāvām ovācijām un aplausiem, Dr. Kalme, ar tikko pamanāmām asarām acīs un tikai Dieva acīm redzamo svētības lūgšanu sirdī, pavadīja sekretāri līdz baznīcas zāles durvīm, viņas tālākajās dzīves gaitās.

Pateicība Usmas Tautas skolai un īpaši Harinai un Uģim Brūklenēm par fantastisko Reformācijas dienas Mielastu – zeltaino ķirbju zupu, Lutera rozēs torti un sirsnīsklandrausiem. Patiesi tas viss bija skaisti!

Atmiņās dalījās:

Helēna Andersone,
LA valdes priekšsēdētāja

un Andrejs Irbe,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students



VD – kā Israēls no vienas ģimenes kļūst par tautu un pazudušās ebreju ciltis

Bībelē stāstīts, ka pēc Ādama grēkā krišanas, Ādama dēla Seta pēcnācējs 8.paaudzē Noa ar Dieva svētību šķirstā izglāba zvērus un savu ģimeni no plūdiem, Noas dēla Šema pēcnācējs 9.paaudzē Ābrahams dzemdināja Īzaku, un viņš dzemdināja Jēkabu, un caur to pēcnācējiem radās Israēls – tauta, kurā dzima mūsu Pestītājs Jēzus Kristus.



Figure 1 Jēkabs cīnās ar eņģeli. (Rembrandts). (Ho 12:5) vai pat ar Dievu (Ge 32:29; Ho 12:4) "Un tas teica: "Tevi vairs nesauks vārdā Jēkabs, bet gan **Israēls**, jo tu cīkstējies ar Dievu un cilvēkiem un uzvarēji!"

1. Pirmsplūdu laiks (~4000 – 2400 BC) iesākas ar Ādamu beidzas ar plūdiem un Noa, caur kura pēcnācējiem Dievs īstēnos apsolījumu (Gen 3:15) par sievietes "Sēklu", kas sadragās rāpuļa "Galvu".¹

Kas bija šīs jaunās radikālās idejas? Tās bija: viens Dievs, taismīgs un labs – visa radītājs, kas izpaužas nevis caur dabas spēkiem, bet caur vēsturiskiem notikumiem.

(Skat. <http://oyc.yale.edu/religious-studies/rst-145/lecture-1>)



Figure 2 Auglīgais Pūsmēness ar mazītiņo Kanaānu tās vidū.

Etniskie Israēlieši = visi Ābrahama, Izāka un Jēkaba pēcteči.

JD Israēl = cilvēki, kas praktizēja VD reliģiju un jo īpaši paklausīja Mozus likumam. = 1. gadsimta etniskais Israēls + proseliti (Acta 2:10; 13,42; 16,14) – dievbijīgie svešinieki jeb jeb dievbijīgie vīri, kas sastāvēja no **pūs-proselītiem** (angl. *prosehytes of the gate* – kas nebija apgraizīti un neievēroja Mozus ceremoniālo likumu, bet tiem bija jāatturās no elku pielūgšanas, zaimošanas, asinsizliešanas, netīrības, asins ēšanas, zagšanas, viņas pakļāvās autoritātēm, nestrādāja sabatā un Lieldienās nelietoja neraudzētu maizi) + **īstie proseliti** (*prosehytes of the righteousness*), kas ievēroja visus Mozus ceremoniālos likumus, ieskaitot apgraizīšanu. (Skat. *Eston's Bible Dictionary*, šķirtne *Prosehyte*)

Daži zinātnieki novērtē, ka 1. gadsimtā daudzās vietās **10% Vidusjūras iedzīvotāju bija vai nu etniskie Israēlieši vai proseliti**. (Skat. Mounce's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words. Šķirtne "Israel".)

Pāvils JD Rom 2:28 izmaina jūdu saturu: "Ne jau tas ir jūds, kas ārēji tāds, nedz tā ir apgraizīšana, kas ārēji pie miesas, bet jūds ir tas, kas tāds ir iekšēji, kam sirds ir apgraizīta pēc Gara, nevis pēc burta, un tādām uzslava ne no cilvēkiem, bet no Dieva."

Vēsturiskā Kanaāna. Tuvo Austrumu teritoriju no Nīlas, gar Vidusjūru, līdz Tigris un Eifrata upēm, kas ietek Persijas jūras līcī, kopš seniem laikiem sauca par **Auglīgo Pūsmēnesi**, un tajā veidojās varenas senās civilizācijas - Senā Ēģipte, Fenīcija, Asīrija, Mezopotāmija ar tās rakstību, zinātnei, milzu celtnēm. Vēstures ironija ir tāda, ka paliekošāko mantojumu neatstāja tās tautas, kas dzīvoja senās Tuvo Austrumu civilizācijas centros, bet gan mazītiņa šķietami neievērojama iedzīvotāju grupa, kas dzīvoja Pūsmēness vidū, aizņemot – ap 4100km² lielu teritoriju (1/15 daļa no Latvijas, kurā auglīga un dzīvošanai piemērota zeme bija tikai ap 2000 km², skat. Pottery Kilns from Deir el-Balah and Tel Miqne-Ekron, 1996). Ap 1000 BCE tiem izdevās nodibināt savu **karalvalsti**, kas senatnē pazīstama ar nosaukumu **Kanaāna**. Par šo ir pretrunīgas versijas, bet visdrīzāk tiem izdevās pakļaut kaimiņus, tos piespiežot maksāt nodevas. Ap 922 BC valstiņa sadalījās divās vājākās, mazinoties arī to spēkam un nozīmi. Ziemeļu valsti, kurā bija 10 no 12 ciltīm, un kas mulsinoši pazīstama kā Izraēla, 722 BC sakāva Asīrieši. Dienvidu valsts, kurā ietilpa 2 no 12 ciltīm, un pazīstama jā Jūdeja, izdzīvoja līdz 586 BC, kad to iekaroja Babilonija, Jeruzaleme krita un ļaudis tika izsūtīti.

Iekarošana un izsūtījums senatnē normāli nozīmētu etniskas nacionālas grupas vēsturisko galu – cilvēki apmainītu uzvarēto dievu pret uzvarējušo dievu, ļaudis precētos, un notiktu kulturāla un reliģiska asimilācija. Šī grupa pazustu un tiek uzskatīts, ka tādā veidā izšķīda Ziemeļu valsts 10 ciltis.

Bet tas nenotika ar Jūdejā dzīvojošajiem israēliešiem! Israēlieši vienīgi starp daudzajām Tuvo Austrumu tautām – sumēriem, akadiešiem, babiloniešiem, hetiešiem, fenīkiešiem, hurri, un kanaāniešiem – pēc sava valstiskuma zaudēšanas radīja unikālu kultūru un kopienu, kas izdzīvoja un caur vēstures likločiem ir izsekojami līdz pat mūsdienām. Viņi sevī nesa idejas un tradīcijas, kas noveda pie mūsdienu lielāko pasaules reliģiju – jūdaisma, kristietības un islāma rašanās.

¹ <http://www.truthnet.org/Isaiah/1-Introduction-Isaiah/Isaiah-Introduction.htm>

2. Apmēram 400 gadu pēc plūdiem **Dievs piesauca Ābrahamu** (~2100-1850 BC), lai tas atstāj Babilonu un dodas uz Morijas zemi (viens no Jeruzālemes pakalniem), kur tam jāupurē savs vienīgais dēls Īzaks. Dievs turpina izlīdzinājuma (grēku izpirkšanas) plānu caur Īzaku (Gen 22:17,18) un tā dēla Jēkaba (Gen 35:11,12) dzimtu. Pēc cīņas ar Dieva engeli (Gen. 32:28-29²) Jēkabu sauc arī par **ISRAEL**³ (ʾIsraēl (Israēl) = tas kas cīnās (šārā) ar Dievu (ʾel)). Jēkabam piedzima viena meita un 12 dēli (skat. ģenealoģiju), no kuriem Levi bija priesteru ciltstēvs, Jāzepa dēli Manase un Efraims un 10 pārējie brāļi – Rūbens, Šimeons, Gads, Jūda, Isašhars, Zebulūns, Benjamīns, Dans, Ašers un Naftalis – kļuva par ebreju 12 cilšu ciltstēviem⁴.

Kungs apsola Kanaānu Noa dēla Seta nevis Hama pēctečiem dēļ lāsta: Noa nolādēja savu mazdēlu Kanaānu (Genesis 9:20-27, līdz ar to arī sava dēla Hama pēctečus) par to, ka viņš pārkāpa likumu un skatīja sava tēla kailumu.

3. **Jēkaba ģimene nonāk Ēģiptē** (~1800-1450 BC), jo Kanaānā bija bads. Ēģiptē tie atkalapvienojas ar Jāzepu, un līdz Mozus atnākšanai izaug par apmēram 3M cilvēku lielu tautu, sauktu par **Israēlu** kā jau Jēkaba pēcnācējus.

Vienkāršs aprēķins ļauj secināt, – lai no Jēkaba līdz Mozus apmēram 400 gados (tātad apmēram 16 paaudžu laikā, skaitot pa 25 gadiem vienā paaudzē) Israēls izaugtu par apmēram 2.5-3 miljonus lielu tautu⁵, – 1. skaitīšanā kaujas spējīgo vīriešu skaits (tātad 20-60)⁶ un kopā ar levītiem bija 611 730 cilvēku, – pieņemot ka meitenes un zēni dzima (un mira) apmēram vienādā proporcijā un katrs zēns, kļuvis par vīrieti, nodibināja ģimeni, tad šajā laikā posmā ģimenē būtu jāizdzīvo un dzimta jāturpina vidēji 4 bērniem.

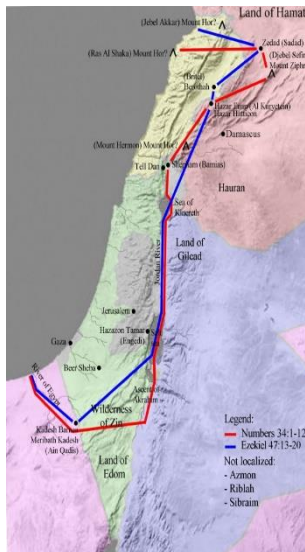


Figure 3 Kanaāna.

4. **Exodus – Iziešana no Ēģiptes (1450-1400 BC)**. Pēc 400 pavadītiem gadiem Ēģiptē, kas no patvēruma un pārtības pamazām pārvērtusies verdzības zemē, caur zīmēm un brīnumiem ar brāļa Ārona palīdzību **Mozus izved Israēlu no Ēģiptes** uz Kanaānu (~1450 – 1400 BC), Israēlam no Dieva Apsolīto zemi. Dievs tuksnesī nodibina Mozus derību, bauslību, atklāj Mozus radīšanas un krišanas notikumus, kurus Mozus pieraksta kā Genesis. Dievs iedibina Tabernaklu un Ārona priesterību. Pirms ieešanas Kanaānā Israēls kļūst vājš ticībā uz Dieva apsolījumu un sacelās pret Dievu, kā rezultātā Israēlam jāceļo pa tuksnesi vēl 40 gadus, kamēr izaug jauna paaudze. Arī Mozus Dievs ļauj Kanaānu tikai skatīt.



Figure 4 Versija reālistiskie izešanas ceļam, kas atbilst VD aprakstiem.

paaudze. Arī Mozus Dievs ļauj Kanaānu tikai skatīt.

Gan bibliskā arheoloģija, gan daudzi entuziasti ir meklējuši iespējamus Exodus ceļus. Teorētiski ir secināts, ka, pieņemot brīnumaino Saraknās jūras pāriešanu, VD stāsts apraksta ticamu, nepārtrauktu ceļu. Tomēr neskatoties uz daudziem centieniem, diemžēl, Exodus stāstam nav izdevies iegūt apstiprinājumu arheoloģisku izrakumu veidā vai ar Biblii nesaistītos rakstiskajos vēsturiskajos avotos.

² 28 Un tas viņam teica: "Kāds ir tavs vārds?" Un viņš teica: "Jēkabs!" 29 Un tas teica:

"Tevī vairs nesauks vārdā Jēkabs, bet gan Israēls, jo tu cīkstējies ar Dievu un cilvēkiem un uzvarēji!"

³ Skat. arī Mounce's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words. Šķirtne "Israel".

⁴ <http://catholic-resources.org/Bible/History-Abraham.htm>

⁵ Skat. <https://3amthoughts.com/article/people-and-places/moses-generations>

⁶ <http://www.bible.ca/archeology/bible-archeology-exodus-route-population-of-jews-hebrews.htm>

⁷ Skat. <https://3amthoughts.com/article/people-and-places/moses-generations>

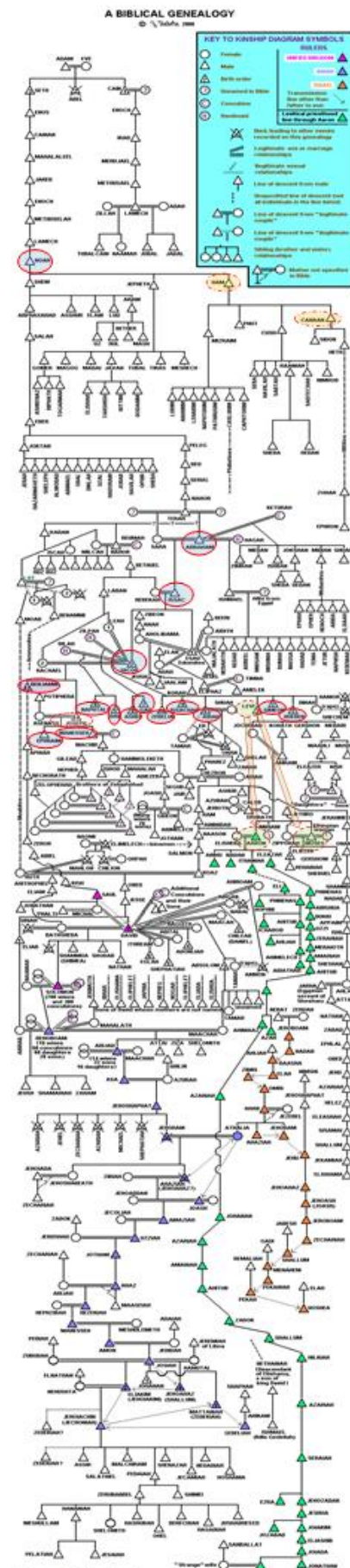


Figure 1 Bībeles ģenealoģija.

Tomēr ir skaidri zināms, ka semītiskas izcelsmes strādnieki Ēģiptē ir bijuši⁸ citēju darbu par pirmā alfabēta rašanos⁹: "Alfabēta prototips, ko saucam par "Proto-semītisku", iespējams, radās ... *Hyksos* periodā, ko parasti datē 1730-1580 BC. ". Lai gan daudz neskaidrību ieskauj alfabētiskās rakstības izcelsmi, tas ir pārsteidzoši, ka viens no senākajiem, ja ne pati senākā proto-alfabētisko rakstību lietoja semītu strādnieki Ēģiptes vara raktuvēs Sinaja pussalā pie Serabit el-Khadem, laikā starp 1800-1500 BC. Mēs droši nezinām izgudrotāju "pilsonību", taču S. Yeivin apgalvoja: "Jāuzsver, ka tā [alfabētisko skriptu] izgudroja un lietoja apakšējo slāņu sabiedrības locekļi savai personīgai ikdienas lietošanai, bet augšējās klases un mācītāji turpināja gūt labumu no "kulturālajām" Mezopotāmijas ķīlveidīgās vai Ēģiptiešu hieroglifu rakstības sistēmām."¹⁰ Turpinājums sekos...

Apkopojis:

Dainis Geidmanis,

Draudžu darbinieku programmas,
1. kursa students

Disput – intervijas ar studentiem . . .

Pāvils Bobinskis

Dzimis: 1990. gada 5. maijā, Jēkabpilī

Rakstura iezīmes: Cik dzirdēts no citiem – sirsnīgs, pacietīgs. Dažreiz pārāk pievērsu uzmanību tam, ko citi saka.

Absolvētās mācību iestādes: Liepājas būvamatniecības vidusskola, 2015. g. Luterā akadēmijas Draudžu darbinieku izglītības programma, tagad – Teoloģijas programma.

Vaļasprieki: Tuvāki un tālāki izbraucieni, kultūras pasākumu apmeklēšana.

Kristības un ceļš pie Kristus: Kristīts esmu 1990. gada 5. jūnijā. Tā kā esmu audzis mācītāja ģimenē, ticības ceļā esmu bijis jau kopš bērnības. Apzināti vairāk sāku iesaistīties aktīvā kalpošanā 17 gadu vecumā.

Kalpošana: Esmu iesvētīts Nīcas ev. lut. baznīcā, tā kā ikdienas dzīve rit Liepājā, kalpošanā piedalos Liepājas ev. lut. Brāļu draudzē. Šobrīd esmu kalpojošs evaņģēlists Grobiņas prāvesta rīcībā un kalpoju dažādās tuvākās apkārtnes draudzēs.

**Ingmārs
Ļakas**
Luterā
Akadēmijas,
Teoloģijas
programmas,
1. kursa
students



Kā tu apvieno savu ticības dzīvi ar laicīgo darbu? Tā kā strādāju arī laicīgo darbu, tālmācībā studēju Luterā akadēmijā un esmu iesaistīts aktīvā kalpošanā, bieži vien prasītos 25 stundas diennaktī. Mana sieva ir liels atbalsts un palīgs draudžu lietās. Laicīgajā darbā jau mani ir iepazinuši kā garīgā darba darītāju, tāpēc svarīgās reizēs, kad nepieciešama brīvdiena, vadība darba vietā, iespēju robežās, ir pretīm nākoša un darba grafiku pakārto atbilstoši situācijai.

Radošā sleja . . .

Šķiet, ka tikai dvēseles tumšajā naktī beidzot redzu -

Cik debesis ir īsteni dziļas un reizē tālas no manis.

Mana apziņa un prāts bieži vien neredz, No tā visa, kas ir tik šķietami gaišajā un Bieži vien tik patīkamajā ikdienas rītenī.

-Dvēseles cīņās un nāves bailēs tas VISS atsedzas savā pilnībā

Un rudens tumšo krāsu spektrā it sevišķi, Parādās, kas ir šis tālums, vienam no otra; Kas ir šis visums, ja nav mūsu mūžīgā Tēva Un gaismas nesošais siltums no Gara.

-Turpinājums un vienojums ar kādu kopībā Bez Kristus šķiet maznozīmīgs

Un dzīves sāls – izzūd.

Un kur ir mana māka atjēgties,

Lai rastu beidzamo spēku un dziņu,

Lai beigās nokristu dzīves priekšā ar visu tās atziņu

Un kliegtu, lai varbūt pats arī sadzirdētu beidzot -

Ka tas ir dzīvs, tas ir dzīvākais,

Ko es jebkad esmu redzējis

= Dzīvais Dievs, Svētais Gars un Kristus!

Autors:

Ingmārs Ļakas



Pāvils Bobinskis,
Luterā Akadēmijas,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students

Ingmāra pēcvārds:

Ps. 121:1-8:

"Es paceļu savas acis uz kalniem: no kurienes gan man nāks palīdzība? Mana palīdzība nāk no tā Kunga, kas radījis debesis un zemi. Viņš neļaus tavai kājai slīdēt; kas tevi sargā, tas nesauž! Redzi, Israēla sargs nesauž un neguļ. Tas Kungs ir tavs sargs, tas Kungs ir tava paēna tev pa tavu labo roku, ka dienu saule tevi nespiež, nedz mēness nakti. Tas Kungs lai tevi pasargā no visa ļauna, Viņš lai pasargā tavu dvēseli. Tas Kungs lai pasargā tavu iziešanu un ieiešanu no šā laika mūžīgi."¹ Āmen!

⁸ Skat <http://yehweh.org/ancient-hebrew-inscriptions-found-in-but-arent-from-egypt> un video

⁹ D. Dinger, The Alphabet: A Key to the History of Mankind, 3rd ed., 1968. P. 162

¹⁰ WHJP, 1st series, vol. 2, 1970, p. 31; see also S. Yeivin, RSO 38 [1963] 284-285

¹ *Bībele: 1965. gada izdevuma revidētais teksts.* [skatīts 31.10.2016]. Pieejams tiešsaistē: <http://www.bibele.lv>

Novembra kalendārs . . .

Dzimšanas dienas u.c. svētki

P	O	T	C	P	S	Sv
31	1 Visu svēto diena Dz.d.: Aldis Pavlovičs (Teoloģija, 2. kurss)	2	3 Dz.d.: Lauris Vilcāns (Teoloģija, 4. kurss)	4	5	6 25. sv. pēc Vasarsvētkiem Dz.d.: Ramona Komandiere (Bazn. mūzika, 3. kurss)
7 Dz.d.: Didzis Olte (Teoloģija, 3. kurss)	8	9	10	11 Lāčplēša diena	12	13 26. sv. pēc Vasarsvētkiem
14	15	16	17	18 LR Proklamēšanas diena	19	20 Mūžības svētdiena
21	22	23 Dz.d.: Pāvels Naumovs (Dr. darbinieki, 2. kurss)	24	25	26	27 Adventa 1. svētdiena
28	29	30 Sv. apustuļa Andreja diena	1	2	3	4

Mazliet nenopietnības...

Divas kundzes sarunājas dievkalpojuma laikā:

- Redz, jauns mācītājs...
- Jā... Nezin', vai luterānis, vai katolis?
- Luterānis, luterānis...
- A kāpēc baltajā?
- Nu, nezinu...
- Nu, bet tomēr luterānis, vai katolis?
- Tak es tev saku, ka luterānis!!!
- A kāpēc baltajā?
- Nu, tāpēc, ka svētais!!!

Piedzēries cilvēks pienāk pie policista un, nodzertā balsī, prasa:

- Policista kungs, vai es varu pie jums blakus pastāvēt?
- Nu, nezinu kā tas izskatīsies, ja cūka stāvēs blakus ērglim. - atbild policists
- Dzērājs nopūšas un saka:
- Nu, tad es lidošu tālāk!!!

Vislabākais skolotājs ir dzīve. Tiesa, padārgi ņem!

Debesīs nonāk harizmāts, pentakosts un baptists. Visi dodas uz pieņemšanu pie apustuļa Pāvila. Pirmais pie Pāvila ieiet harizmāts, pēc kāda laika iznāk un saka:

- Nu jā, ar to labklājības teoriju mēs laikam nedaudz pārsāvam pār strīpu...

Otrais ieiet pentakosts, iznāk un saka:

- Jā, par to mēlēs runāšanu mēs nedaudz bijām pārpratuši...

Trešais ieiet baptists un ļoti ilgi nenāk ārā.

Kad atveras durvis, redzams satrakojies baptists, kurš sagrābis bēgošo Pāvilu aiz apkakles un skaļi sauc:

- Stāv rakstīts!
- Apustulis Pāvils:
- Es zinu, es taču pats to uzrakstīju...
- Tik un tā - stāv rakstīts!!!

– Es pārvērtīšu jūsu dzīvi par elli!

Atņemšu visu, ko mīlat!
– Jā, jā, man jau stāstīja, ka jūs esat labs dietologs!

Andrejs Irbe,
Teoloģijas programmas,
1. kursa students,
“Sola scriptura” redaktors

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.